

Forfatter: ?

Titel: Alvorlige Betragtninger over den almindelige Tilstand, udgivne Fædernelandets Venner til Eftertanke.

Citation: ?: "Alvorlige Betragtninger over den almindelige Tilstand, udgivne Fædernelandets Venner til Eftertanke.", i ?: *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14*, ? Kanneworff, 1771, s. 17. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_014-shoot-w1_014_001_p17_bZONE1422950.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

☞ blive, jo større, jo mere deciderende bliver dens Seier. Den mærkværdige Tidspunkt, da Forsynet vil bringe sin Sag til denne endelige Dom, synes nu at være for Haanden. Det fulde Lys er der, den meest uindskrænkede Frihed er der og; Fornuften sidder paa sin Domstoel; Alle de Vaaben, som Historie og Kritik kan frembringe, ere tilrede; Den hele Verden er opmærksom; to af de største Geister, som dette Aarhundred haver frembragt, gjøre Anfaldet. Men hvor den eene af Frygt for at tilstaae Religionen for meget, ikke tør vove, at lade de nærmeste Slutninger fra Aarsagerne gielde paa Virkningerne, og hvor den anden med all sin Geistes Styrke, med sin fortryllende Vittighed maa betiene sig af at igientage de elendigste og fra alle Fornuftens Domstole saa mange hundrede Gange afviiste Chikaner; hvor han altid først maa øiensynlig fordreie den Sandhed, han vil angribe; og med Flid forblande den med Overtroe, beraabe sig paa Anekdoter af gamle Efterretninger, som ingen kiender uden han selv, tage sin Tilflugt til falske Beviiser, forfalske de sande, eller med en endnu utroeligere Dumdristighed anføre dem tvertimod de tydeligste Bogstaver, a priori imodsige de troværdigste Skribentere, tage en Neros og Domitians Partie imod en Tacitus, og med all sin Vittigheds Rigdom bliver vemmelig ved ildeligen at igientage og afskrive sig selv, ret ligesom det allene gieldte om, at døve